TBMM
HALKLARIN EŞİTLİK VE DEMOKRASİ PARTİSİ
GRUP BAŞKANLIĞI
Sayı : 21433
Tarih : 19.11.2026

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

5510 Sayılı Sosyal Sigortalar Ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Diyabet Tedavisinde Kullanılan Tıbbi Cihaz Ve Malzemelerin Ücretsiz Karşılanmasına İlişkin Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ve gerekçesi ekte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim.

Gülüstan Kılıç Koçyiğit
Kars Milletvekili
DEM Parti Grup Başkanvekili

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler
Esas Komisyon	**Plan ve Bütçe**
Tarih: **20-11-2026**	Esas No:**2/4073**

TBMM
KANUNLAR ve KARARLAR BSK.LIGI
19 Kasım 2026
Numara:

TBMM
GENEL EVRAK
19 Kasım 2026
No: 1988992

GENEL GEREKÇE

Sağlık, herkesin eşit koşullarda yararlanması gereken temel bir insan hakkıdır. Sağlık hizmetlerine erişimin kişilerin gelirine, sosyal güvencesine, yaşına ya da yaşadığı yere göre farklılaşması kabul edilemez. Sağlığın korunması, hastalıkların önlenmesi ve tedavi süreçlerinin kesintisiz biçimde yürütülmesi kamunun sorumluluğundadır. Bu sorumluluk, yalnızca hastalık ortaya çıktıktan sonra tedavi sunulmasını değil, insanların sağlıklı bir yaşam sürdürebilmeleri için gerekli olan bütün hizmet ve olanakların güvence altına alınmasını da kapsar.

Diyabet, yaşam boyu takip ve düzenli tedavi gerektiren kronik bir hastalıktır. Diyabetle yaşayan bireylerin kan şekeri düzeylerini düzenli olarak takip etmeleri, tedavinin etkinliği ve hastalığa bağlı sağlık sorunlarının önlenmesi bakımından büyük önem taşımaktadır. Kan şekeri düzeyindeki ani düşüşler ve yükselişler, zamanında müdahale edilmediğinde ciddi sağlık sorunlarına neden olabilmektedir. Özellikle çocuklarda, yaşlılarda ve insülin kullanan bireylerde kan şekeri değişimlerinin sürekli izlenmesi, günlük yaşamın güvenli biçimde sürdürülebilmesi açısından önemlidir.

Diyabet tedavisinde kullanılan teknolojiler, bilimsel ve teknolojik gelişmelerle birlikte önemli ölçüde ilerlemiştir. Parmak ucundan ölçüm yönteminin yanı sıra sürekli glikoz izlem sistemleri, kişinin kan şekeri düzeyindeki değişimleri gün boyunca takip etmesine, düşüş ve yükselişleri daha erken fark etmesine ve tedavi planının buna göre düzenlenmesine olanak sağlamaktadır. Bu sistemlerin bazıları, belirlenen sınırların aşılması durumunda uyarı vererek özellikle kişinin uyuduğu ya da kan şekeri değişimini fark edemediği zamanlarda önemli bir koruma sağlamaktadır.

İnsülin tedavisinde kullanılan pompa ve benzeri insülin iletim sistemleri de diyabet yönetiminin önemli araçları arasındadır. Bu cihazlar, hekim tarafından gerekli görülen kişilerde insülinin belirlenen tedavi planına uygun biçimde verilmesini sağlamaktadır. Sürekli glikoz izlem sistemleri ile insülin iletim teknolojilerinin birlikte kullanıldığı sistemler de diyabet tedavisinde giderek daha fazla yer bulmaktadır. Bu teknolojilerden hangisinin kullanılacağı kişinin yaşı, hastalığın seyri, tedavi biçimi ve tıbbi ihtiyaçları dikkate alınarak belirlenmelidir.

Ancak sağlık alanındaki bu gelişmelerden herkes eşit biçimde yararlanamamaktadır. Sürekli glikoz izlem sensörleri, insülin pompaları ve bunların çalışması için gerekli sarf malzemeleri düzenli olarak yenilenmesi gereken ürünlerdir. Bu ürünlerin maliyeti, diyabetle yaşayan bireyler ve aileleri için önemli bir ekonomik yük oluşturmaktadır. Geri ödeme kapsamına alınmış bir cihazın bedelinin yalnızca bir bölümünün karşılanması, kalan tutarın hastaya bırakılması, söz konusu desteği fiilen yetersiz hale getirmektedir. Nitekim mevcut uygulamada sensör desteğinden yararlanan kişilerin dahi cihazın

markasına ve kullanım süresine bağlı olarak ek ödeme yapmak zorunda kaldığı görülmektedir.

Sağlık hizmetlerine erişim, kişinin bu hizmeti satın alabilme gücüne bırakılamaz. Hekim tarafından gerekli görülen bir tıbbi cihazın ya da sarf malzemesinin bedelini karşılayamayan bir kişinin tedavisini aksatmak zorunda kalması, sağlık hakkı ve sosyal devlet ilkesiyle bağdaşmamaktadır. Özellikle gelir düzeyi düşük ailelerde, çocukların ihtiyaç duyduğu sensör ve insülin iletim sistemlerine erişimin aile bütçesine bağlı hale gelmesi, çocukların sağlık ve yaşam hakkı bakımından ciddi eşitsizlikler doğurmaktadır.

Sürekli glikoz izlem sistemleri ve insülin iletim cihazlarına erişim, yalnızca çocukluk çağı Tip 1 diyabet hastalarıyla sınırlı bir ihtiyaç değildir. Diyabet farklı yaşlarda ve farklı türlerde ortaya çıkabilmekte; hastalığın seyri ve tedavi biçimi nedeniyle farklı bireylerin bu teknolojilere ihtiyaç duyması söz konusu olabilmektedir. Bu nedenle geri ödeme koşullarının yalnızca yaşa veya diyabet türüne göre belirlenmesi yerine, kişinin tıbbi ihtiyacının ve hekim değerlendirmesinin esas alınması gerekmektedir. Tip 1 diyabetli bireylerin yanı sıra, Tip 2 diyabet ve diğer diyabet türlerinde de hekim tarafından gerekli görülen sürekli glikoz izlem ve insülin iletim sistemlerine erişim güvence altına alınmalıdır.

Sağlık alanında kullanılan cihaz ve teknolojilerin geri ödeme kapsamına alınması kadar, bu cihazların kullanımının sürdürülebilmesi için gerekli bütün parçaların ve sarf malzemelerinin karşılanması da önemlidir. Sensörün tek başına karşılanması, sistemin çalışması için gereken verici, alıcı, okuyucu ve diğer parçaların hastanın kendi imkânlarıyla temin edilmesi halinde yeterli bir çözüm oluşturmayacaktır. Benzer biçimde insülin pompalarının karşılanıp rezervuar, infüzyon seti ve diğer zorunlu sarf malzemelerinin karşılanmaması, cihazın kullanımını fiilen olanaksız hale getirebilecektir. Bu nedenle düzenlemenin cihazın kendisini değil, sistemin bütününü ve kesintisiz kullanımını esas alması gerekmektedir.

Geri ödeme sisteminde belirlenen bedellerin piyasa koşullarında cihaz ve sarf malzemelerinin gerçek temin bedelini karşılamaması da hastaların ek ödeme yüküyle karşılaşmasına neden olmaktadır. Bu nedenle geri ödeme tutarının gerçek temin bedeli üzerinden belirlenmesi, hastalardan katılım payı, fiyat farkı veya başka bir ad altında ödeme alınmaması zorunludur. Kamu tarafından karşılanması gereken bir sağlık giderinin herhangi bir gerekçeyle hastanın üzerine bırakılmasına izin verilmemelidir.

Öte yandan sağlık hizmetlerine erişimin sosyal güvence koşullarına bağlanması, sosyal güvencesi bulunmayan veya prim borcu nedeniyle sağlık hizmetlerinden yararlanamayan kişilerin gerekli tıbbi cihazlara erişimini de güçleştirmektedir. Oysa diyabetin takibi ve tedavisi ertelenebilecek bir ihtiyaç değildir. Kişinin sosyal güvence durumu veya prim borcu, hekim tarafından gerekli görülen tıbbi cihaz ve malzemelere erişiminin önünde engel oluşturmamalıdır. Bu nedenle düzenlemenin sosyal güvence kapsamı dışında

kalan kişileri de kapsaması ve bu kişilerin giderlerinin kamu bütçesinden karşılanması öngörülmektedir.

Diyabetle yaşayan bireylerin bugüne kadar ihtiyaç duydukları sensör, insülin pompası ve sarf malzemelerini kendi imkânlarıyla temin etmek zorunda kalmaları da dikkate alınmalıdır. Kamu tarafından karşılanması gereken bu giderlerin tamamının kişilerin ekonomik olanaklarına bırakılması nedeniyle geçmiş dönemde yapılan harcamaların belirli koşullarla karşılanması, mevcut mağduriyetlerin giderilmesi bakımından gereklidir.

Diyabet tedavisinde kullanılan teknolojiler sürekli gelişmektedir. Bu nedenle geri ödeme kapsamının yalnızca bugün kullanılan cihazlarla sınırlı tutulmaması, bilimsel ve teknolojik gelişmeler doğrultusunda yeni cihazların ve tedavi yöntemlerinin de değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu değerlendirmeler yapılırken sağlık alanındaki bilimsel bilgi ve deneyimin yanı sıra, sağlık emekçilerinin ve diyabetle yaşayan bireylerin görüşleri de dikkate alınmalıdır. Geri ödeme kararlarının yalnızca maliyet üzerinden değil, tıbbi gereklilik, tedavi etkinliği, hastaların yaşam kalitesi ve sağlık hakkı temelinde verilmesi önem taşımaktadır.

Bu Kanun Teklifiyle; diyabet tanısı bulunan ve hekimi tarafından gerekli görülen kişilerin sürekli glikoz izlem sistemlerine, insülin pompalarına ve diğer insülin iletim teknolojilerine yaş, gelir ve sosyal güvence ayrımı yapılmaksızın ücretsiz erişiminin sağlanması amaçlanmaktadır. Cihazların çalışması için gerekli bütün parça ve sarf malzemelerinin, bakım, onarım ve yenileme giderlerinin karşılanması; hastalardan hiçbir ad altında ek ücret alınmaması; cihaz ve malzeme temininin kesintisiz sürdürülmesi ve geçmiş dönemde kişilerin kendi imkânlarıyla yaptığı harcamaların karşılanması düzenlenmektedir.

Düzenlemenin temel amacı, diyabetle yaşayan bireylerin tedavi süreçlerini ekonomik güçlerine bağlı olmaktan çıkarmak, sağlık alanındaki bilimsel ve teknolojik gelişmelerden eşit biçimde yararlanmalarını sağlamak ve gerekli tıbbi cihazlara erişimi kamusal bir güvenceye kavuşturmaktır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Maddeyle, diyabet tanısı bulunan bireylerin hastalıklarının takibi ve tedavisi için hekim tarafından tıbben gerekli görülen ilaç, tıbbi cihaz ve sarf malzemelerine eşit, ücretsiz ve kesintisiz biçimde erişiminin güvence altına alınması amaçlanmaktadır.

Bu kapsamda sürekli glikoz izlem sistemleri, insülin pompaları, otomatik insülin iletim sistemleri ve bunların çalışması için gerekli sensör, verici, alıcı, okuyucu, rezervuar, infüzyon seti, bağlantı birimleri, batarya ve diğer zorunlu parçaların bedellerinin karşılanması öngörülmektedir. Ayrıca insülin ilaçları, klasik kan şekeri ölçüm cihazları, kan şekeri ölçüm test şeritleri, lansetler ve ağır hipoglisemi durumlarında acil müdahale için tıbben gerekli görülen ilaç ve ürünler de kapsama alınmaktadır. Cihazların bakım, onarım, yenileme ve değiştirme giderlerinin karşılanması da düzenlenmektedir.

Düzenlemeyle, diyabetle yaşayan bireylerin yaşları, diyabetin türü, gelir durumları, sigortalılık statüleri veya prim borçları nedeniyle tedavi için gerekli ürünlere erişimlerinin kısıtlanmasının önüne geçilmesi amaçlanmaktadır. Tıbbi gerekliliğin belirlenmesinde hekim değerlendirmesi esas alınmakta; belirli bir marka veya üreticinin dayatılmasının ve hastaların tedavi süreçlerini aksatacak sınırlamaların önlenmesi hedeflenmektedir.

Ayrıca geri ödeme tutarlarının gerçek temin bedelleri üzerinden belirlenmesiyle hastaların fiyat farkı veya başka bir ad altında ek ödeme yapmak zorunda bırakılmaması amaçlanmaktadır. Bilimsel ve teknolojik gelişmeler doğrultusunda yeni tedavi teknolojilerinin değerlendirilmesi ve bu süreçlere ilgili uzmanlık alanları, sağlık meslek örgütleri ile diyabetle yaşayan bireyleri temsil eden hasta örgütlerinin katılımının sağlanması öngörülmektedir.

MADDE 2- Maddeyle, genel sağlık sigortası kapsamında bulunmayan veya bakmakla yükümlü olunan kişi sayılmayan diyabetli bireylerin de tedavileri için gerekli ilaç, tıbbi cihaz ve sarf malzemelerine ücretsiz erişiminin sağlanması amaçlanmaktadır.

Sağlık hakkının sosyal güvenceye, gelir durumuna veya prim ödeme koşullarına bağlı olmaması gerektiği esas alınarak, bu kişilerin sürekli glikoz izlem sistemleri, insülin pompaları, otomatik insülin iletim sistemleri, bunların kullanımında gerekli parçalar ve sarf malzemeleri ile insülin ilaçları, klasik kan şekeri ölçüm cihazları, test şeritleri, lansetler ve ağır hipoglisemide kullanılan acil müdahale ürünlerinden yararlanma giderlerinin Sağlık Bakanlığı bütçesinden karşılanması düzenlenmektedir.

Bu kapsamda gelir testi, sigortalılık, prim ödeme veya prim borcu koşulu aranmaması ve kişilerden herhangi bir ad altında ödeme talep edilmemesi öngörülerek sosyal güvence dışındaki bireylerin tedaviye erişiminde yaşanan eşitsizliklerin giderilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 3- Maddeyle, diyabetin takibi ve tedavisinde kullanılan ilaç, tıbbi cihaz, parça ve sarf malzemelerinden katılım payı alınmaması, fiyat farkı veya başka bir ad altında ek ödeme talep edilmemesi düzenlenmektedir.

Sürekli glikoz izlem sistemleri, insülin pompaları, otomatik insülin iletim sistemleri ve bunların zorunlu parçalarının yanı sıra insülin ilaçları, klasik kan şekeri ölçüm cihazları, test şeritleri, lansetler ve ağır hipoglisemide kullanılan acil müdahale ürünleri de bu güvence kapsamına alınmaktadır.

Düzenlemeyle, kamu tarafından karşılanması öngörülen tedavi giderlerinin kısmen veya tamamen hastaların üzerine bırakılmasının önlenmesi, geri ödeme kapsamındaki ürünlere erişimin kişilerin ekonomik gücüne bağlı olmaktan çıkarılması ve ücretsiz sağlık hizmeti hakkının fiilen kullanılabilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 4- Maddeyle, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önceki bir yıl içerisinde diyabet tedavisi için gerekli ilaç, tıbbi cihaz ve sarf malzemelerini kendi ekonomik imkânlarıyla temin etmek zorunda kalan kişilerin yaptıkları harcamaların belirlenen koşullarla karşılanması öngörülmektedir.

Sürekli glikoz izlem sistemleri, insülin pompaları, otomatik insülin iletim sistemleri ve bunların kullanımında gerekli cihaz ve sarf malzemelerinin yanı sıra insülin ilaçları, klasik kan şekeri ölçüm cihazları, test şeritleri, lansetler ve ağır hipoglisemide kullanılan acil müdahale ürünlerine ilişkin harcamalar da düzenleme kapsamına alınmaktadır.

Böylece diyabetle yaşayan bireylerin ve ailelerinin tedavinin sürdürülmesi amacıyla üstlenmek zorunda kaldıkları ekonomik yükün belirli ölçüde giderilmesi ve geçmiş dönemde ortaya çıkan mağduriyetlerin telafi edilmesi amaçlanmaktadır. Daha önce kamu tarafından karşılanan tutarların mahsup edilmesi suretiyle aynı gider için mükerrer ödeme yapılmasının önlenmesi de düzenlenmektedir.

MADDE 5- Maddeyle, Kanunun uygulanmasına ilişkin usul ve esasların üç ay içerisinde belirlenmesi ve bu süreçte diyabetle yaşayan bireylerin tedavilerinin kesintiye uğramaması için gerekli tedbirlerin alınması amaçlanmaktadır.

Diyabetin düzenli takip ve kesintisiz tedavi gerektiren kronik bir hastalık olması nedeniyle, uygulamaya geçiş sürecinde ilaç, tıbbi cihaz ve sarf malzemelerinin temininde yaşanabilecek aksaklıkların önlenmesi önem taşımaktadır.

Bu nedenle düzenlemeyle, mevcut kullanıcıların tedavi süreçlerinin korunması ve Kanunun öngördüğü hakların uygulanabilmesi için gerekli idari düzenlemelerin belirlenen süre içerisinde tamamlanması öngörülmektedir.

MADDE 6- Yürürlük maddesidir.

MADDE 7- Yürütme maddesidir.

SOSYAL SİGORTALAR VE GENEL SAĞLIK SİGORTASI KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 63 üncü maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"Diyabet tanısı bulunan kişilerin hastalıklarının takibi ve tedavilerinin sürdürülmesi amacıyla hekim tarafından tıbben gerekli görülen sürekli glikoz izlem sistemleri, insülin pompaları, otomatik insülin iletim sistemleri ve bu sistemlerle birlikte kullanılan diğer tıbbi cihazların bedelleri Kurumca karşılanır. Bu sistemlerin kullanılabilmesi için gerekli sensör, verici, alıcı, okuyucu, rezervuar, infüzyon seti, bağlantı birimleri, batarya, sarf malzemeleri ve diğer zorunlu parçaların bedelleri de karşılanır. Ayrıca diyabet tedavisinde kullanılan insülin ilaçları, klasik kan şekeri ölçüm cihazları, kan şekeri ölçüm test şeritleri (stripleri), lansetler ve ağır hipoglisemi durumlarında acil müdahale için hekim tarafından tıbben gerekli görülen ilaç ve ürünlerin bedelleri de Kurumca karşılanır. Söz konusu ilaç, ürün, cihaz ve malzemelerin temini ile cihazların bakım, onarım, yenileme ve değiştirme giderleri finansmanı sağlanan sağlık hizmetleri kapsamındadır.

Birinci fıkra kapsamında sağlanan cihaz ve malzemelerden yararlanılmasında kişinin yaşı, diyabetin türü, gelir durumu, sigortalılık statüsü veya prim borcu gerekçe gösterilerek kısıtlama yapılamaz. Cihaz ve malzemelerin kullanımı, kişinin sağlık durumu ve hekim tarafından belirlenen tıbbi gereklilik esas alınarak düzenlenir.

Bu kapsamda karşılanacak cihaz ve malzemelerin bedelleri, kişilerin bu cihaz ve malzemelere herhangi bir ek ödeme yapmadan erişmesini sağlayacak gerçek temin bedeli üzerinden belirlenir. Kurumca karşılanacak bedelin gerçek temin bedelinin altında kalması nedeniyle kişilere fiyat farkı veya başka bir ad altında ödeme yükümlülüğü getirilemez.

Kişinin tıbbi durumuna uygun cihazın belirlenmesinde hekim değerlendirmesi esas alınır. Kurum tarafından belirli bir marka, üretici veya ürünün kullanımına yönelik zorunluluk getirilemez. Cihaz ve sarf malzemelerinin temininde kişilerin tedavi süreçlerini aksatacak sınırlamalar yapılamaz.

Diyabet tedavisinde kullanılan sürekli glikoz izlem ve insülin iletim teknolojilerinin bilimsel ve teknolojik gelişmeler doğrultusunda geri ödeme kapsamına alınması için düzenli değerlendirme yapılır. Bu değerlendirmelerde ilgili uzmanlık alanlarının, sağlık meslek örgütlerinin ve diyabetle yaşayan bireyleri temsil eden hasta örgütlerinin görüşleri alınır."

MADDE 2- 5510 sayılı Kanuna 63 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

"Diyabet tedavisinde kullanılan cihaz ve malzemelerden yararlanma hakkı

MADDE 63/A- Türkiye'de ikamet eden ve diyabet tanısı bulunan kişilerden, bu Kanun kapsamında genel sağlık sigortalısı veya bakmakla yükümlü olunan kişi sayılmayanların, hekim tarafından tıbben gerekli görülen sürekli glikoz izlem sistemleri, insülin pompaları, otomatik insülin iletim sistemleri ve bunların kullanımı için gerekli cihaz ve sarf malzemeleri ile insülin ilaçları, klasik kan şekeri ölçüm cihazları, kan şekeri ölçüm test şeritleri (stripleri), lansetler ve ağır hipoglisemi durumlarında acil müdahale için hekim tarafından tıbben gerekli görülen ilaç ve ürünlerden yararlanma giderleri Sağlık Bakanlığı bütçesinden karşılanır.

Bu madde kapsamında sağlanan hizmet ve cihazlardan yararlanmak için gelir testi, prim ödeme, sigortalılık veya prim borcu koşulu aranmaz. Kişilerin bu madde kapsamında karşılanan ilaç, ürün, cihaz ve malzemeler için herhangi bir ad altında ödeme yapması istenemez.

Bu madde kapsamında sağlanan ilaç, ürün, cihaz ve malzemelerin temininde 63 üncü maddede belirtilen tıbbi gereklilik, kesintisiz kullanım, gerçek temin bedelinin karşılanması ve marka bağımsızlığı ilkeleri esas alınır. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Sağlık Bakanlığı tarafından belirlenir."

MADDE 3- 5510 sayılı Kanunun 68 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"63 üncü madde ile 63/A maddesi kapsamında karşılanan sürekli glikoz izlem sistemleri, insülin pompaları, otomatik insülin iletim sistemleri ve bunların kullanımı için gerekli cihaz, parça ve sarf malzemeleri ile diyabet tedavisinde kullanılan insülin ilaçları, klasik kan şekeri ölçüm cihazları, kan şekeri ölçüm test şeritleri (stripleri), lansetler ve ağır hipoglisemi durumlarında acil müdahale için hekim tarafından tıbben gerekli görülen ilaç ve ürünlerden katılım payı alınmaz. Bu kapsamda karşılanan ilaç, ürün, cihaz ve malzemeler için kişilerden fiyat farkı veya başka bir ad altında ek ödeme talep edilemez."

MADDE 4- 5510 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 113- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki bir yıl içinde, 63 üncü madde ve 63/A maddesi kapsamında karşılanması gereken sürekli glikoz izlem sistemleri, insülin pompaları, otomatik insülin iletim sistemleri ve bunların kullanımı için gerekli cihaz ve sarf malzemeleri ile insülin ilaçları, klasik kan şekeri ölçüm cihazları, kan şekeri ölçüm test şeritleri (stripleri), lansetler ve ağır hipoglisemi durumlarında acil müdahale için hekim tarafından tıbben gerekli görülen ilaç ve ürünleri kendi imkânlarıyla temin eden kişilerin yaptıkları harcamalar, fatura veya ödeme belgesi ile tıbbi gerekliliği gösteren reçete, rapor ya da sağlık kurulu raporunun ibraz edilmesi koşuluyla karşılanır.

Bu kapsamda yapılacak ödemelerde, aynı cihaz veya malzeme için daha önce kamu tarafından karşılanmış tutarlar mahsup edilir. Başvurular, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde yapılır.

Bu madde kapsamında yapılacak ödemelere ilişkin usul ve esaslar Kurum tarafından belirlenir."

MADDE 5- 5510 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 114- Bu maddeyi ihdas eden Kanunun uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar, Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç ay içinde belirlenir. Bu süre içinde, düzenleme kapsamındaki ilaç, ürün, cihaz ve malzemeleri kullanmakta olan kişilerin tedavi süreçlerinin ve gerekli cihaz ve sarf malzemelerine erişimlerinin kesintiye uğramaması için gerekli tedbirler alınır."

MADDE 6- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 7- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.